

SOPHIA EN HENK-JAN ZIJN STEUNOUDERS: ‘ROBINA IS ONS BONUSKLEINKIND’

Toen Soraya in 2020 op zoek was naar wat extra ondersteuning voor haar dochter Robina, kwam ze via *Versa Welzijn* in contact met Steunouder Hilversum. Ze werd gekoppeld aan Sophia en Henk-Jan, een gepensioneerd echtpaar. Wat begon als een praktische oplossing, groeide uit tot een warme band die nu al jaren standhoudt. “Het voelt alsof we er familie bij hebben gekregen,” zegt Soraya.

Als Soraya in 2020 start met haar opleiding tot tandartsassistent, zoekt ze een vertrouwde plek waar haar dochter Robina naartoe kan. “Ik had elke vrijdag tot laat in de middag online lessen. Het was voor mij dus heel belangrijk dat Robina na school naar een fijne plek kon, zodat ik me kon richten op mijn opleiding en huiswerk. Toen hoorde ik via *Versa Welzijn* van Steunouder.” Steunouders zijn mensen die een kind van een andere ouder een dag of dagdeel per week opvangen, om die ouders wat lucht te geven.

“Ik was niet meteen enthousiast,” geeft Soraya toe. “Robina was wel op de kinderopvang en BSO geweest, maar nog nooit bij iemand thuis. Dus ik wilde eerst kijken of er een goede klik was, voor ik toe zou zeggen.”

Een klik aan de keukentafel

Sophia vindt in diezelfde periode een flyer in haar brievenbus: steunouders gezocht. “Ik heb de opleiding tot kinderverzorgster gedaan en ben ook gastouder

geweest. We hadden in die tijd nog geen kleinkinderen en ik miste de kinderen om me heen. Dus ik dacht: steunouder, dat lijkt me leuk.”

Na een korte training wordt Sophia samen met haar man Henk-Jan gekoppeld aan Robina. “Eerst hadden we een kennismaking bij hen thuis, daar was Jet van der Wal, steunoudercoördinator bij *Versa Welzijn* ook bij. Het voelde meteen goed.” Ze kijkt belangstellend naar Robina. “Kan jij onze eerste kennismaking nog herinneren?” Robina schudt haar hoofd, maar haar moeder Soraya weet het nog goed. “We spraken nog een tweede keer af, nu bij Sophia en Henk-Jan thuis. Het was heel vertrouwd, ook voor Robina. Dus toen wist ik: dit gaan we doen.”

‘Ik voel me hier comfortabel’

Vanaf november 2020 komt Robina elke vrijdagmiddag bij Sophia en Henk-Jan over de vloer. Ze eet wat lekkers, doet spelletjes, knutselt of maakt huiswerk. Robina lacht: “Ik weet niet meer hoe het helemaal in het begin was, maar ik weet wel dat ik het altijd leuk vond en altijd vrolijk weer naar huis ging. En ook al kom ik niet meer elke vrijdagmiddag, ik vind het hier nog steeds fijn, ik voel me hier comfortabel.”

Sophia glimlacht. “Vroeger hielpen we Robina ook met haar huiswerk als dat nodig was. We hoefden haar daar niet op te wijzen hoor, ze heeft heel veel verantwoordelijkheidsgevoel.” Henk-Jan vult haar aan: “Dat merk je ook aan hoe ze omgaat met onze kleinzoon Tobias. Dat kan ze zo goed, als een soort grote nicht. Zo voelt het ook een beetje, want we zien Robina als onze bonuskleindochter.”

Respect en ruimte

De band tussen steunouders en steunkind groeide vanzelf. “Wat ik bijzonder vind,” zegt Henk-Jan, “is hoe open Robina is. Ze vertelt wat haar bezighoudt: over school, over haar klasgenoten, maar ook persoonlijke onderwerpen. Er is vertrouwen.”

Sophia knikt. “En we laten elkaar in de waarde. Wij zijn christelijk, Robina is moslim. Dat is nooit een probleem geweest. We hebben juist veel respect voor elkaars cultuur.” Soraya herkent dat. “Dat was voor mij zó belangrijk. Ik kon Robina met een gerust hart hierheen sturen. Niet alleen omdat ze goed op haar pasten, maar ook vanwege dat respect. Hier was ze veilig.”

En er was méér: “Ik ontdekte dat Robina bij Sophia en Henk-Jan ook iets meekreeg van de Nederlandse opvoeding. Ze leerde de taal beter, ze werd zelfstandiger. Dat vond ik een waardevolle aanvulling. Vooral voor gezinnen die nog niet lang in Nederland zijn, is dat heel fijn.”

‘We spreken samen af’

Nu Robina op de middelbare school zit en Soraya haar opleiding tot tandartsassistente heeft afgerond, is het niet meer nodig dat Robina elke vrijdagmiddag naar Sophia en Henk-Jan gaat. Toch blijft de band hecht. “In het begin verliep het contact over de afspraken altijd tussen Soraya en mij,” legt Sophia uit. “Maar nu Robina wat ouder is, stuur ik haar een appje, of zij mij. Natuurlijk is Soraya ook overal bij betrokken, maar Robina is oud genoeg om zelf met ons af te spreken.”

Robina knikt. “Soms heb ik op vrijdag andere afspraken, en ik heb ook nog kickbokstraining op vrijdag. Dus soms kom ik een paar weken niet. Maar ik kom ook wel eens op een andere dag, bijvoorbeeld als Tobias er is.”

In de schoolvakanties maken Sophia en Henk-Jan ook uitstapjes met Robina. Soraya en Robina’s broertje Ryan gaan dan ook vaak mee. “We zijn naar de dierventuin geweest, maar ook naar Madurodam en het Muiderslot,” vertelt Sophia stralend. “Daar genieten we zo van. En binnenkort neem ik Robina als verjaardagscadeau mee naar Zuid-Limburg. Dan gaan we samen een nachtje in een hotel, zoals een oma ook met haar kleindochter zou doen.”

Van steunouder tot vriendschap

Wat begon met een flyer, is uitgegroeid tot een waardevolle relatie. “Het leverde ons de vriendschap met deze jongedame op,” zegt Henk-Jan met een vaderlijke glimlach. Robina lacht terug. “Ik voel me hier altijd welkom, dat is een fijn gevoel.”

Ook Soraya is nog steeds blij met Sophia en Henk-Jan. “Robina komt altijd blij thuis als ze hier is geweest. Dan weet je als moeder dat het goed zit. Ik had van tevoren nooit gedacht dat steunouders zoveel konden betekenen, maar ik ben er heel blij mee.”

Sophia vult aan: “We vinden het belangrijk om open en respectvol naar elkaar te zijn. En natuurlijk is plezier hebben ook belangrijk! Dat wil ik toekomstige steunouders ook meegeven. Steunouder zijn is een commitment, dat moet je wel beseffen als je eraan begint. Het hoeft niet meteen voor altijd te zijn, maar je bindt je zeker voor een half jaar en daarna kijk je verder.” Dan richt ze haar blik liefdevol op Robina en Soraya. “Wij zijn voor altijd verbonden, want jullie voelen als familie.” •

“Wij zijn voor altijd verbonden, want jullie voelen als familie.”

"Dat was voor mij zo belangrijk. Ik kon Robina met een gerust hart hierheen sturen. Niet alleen omdat ze goed op haar pasten, maar ook vanwege dat respect. Hier was ze veilig."

MOEDER SORAYA OVER STEUNOUDERS SOPHIA EN HENK-JAN

